

STRAHOVIT POTRES POVZROČIL OGMOMNO ŠKODO

JAPONCI SO ZAVZELI ZADNJO POSTOJANKO PRED GLAVNIM MESTOM PROVINCE JEHOLO

Potres je zahteval več sto človeških žrtev. — Morje je naraslo za deset čevljev. — Prebivalci so ponoči zbežali na plan. — Governor Džehola in vrhovni poveljnik severne vojske je izginil. — Kitajci se v velikem neredu umikajo proti Kitajskemu zidu.

TOKIO, Japonska, 3. marca. — Hud potres, kateremu so sledili požari in je morje stopilo zelo visoko, je povzročil smrt in opustošenje v prefekturah Iwate, Miyagi in Aomori v severnem delu Japonske. Ker je bil potres proti jutru, je prebivalstvo večinoma spalo.

Število mrtvih bo doseglo več sto, kolikor se more sklepati po dosedanjih nezadostnih poročilih po pretrganih zvezah. Do sedaj je znano, da je bilo v prefekturi Aomori ubitih 30 oseb v Miyagi pa 17 in 31 jih pogrešajo. Nikakih natančnih poročil ni iz prefekture Iwate, kjer je bil najhujši potres.

Po hudem potresu v Kamaiši, v prefekturi Iwate, so velikanski morski valovi odnesli 1200 hiš. Tristo preostalih hiš se je oprijel požar, ki še vedno traja dalje. Kamaiši ima 23,000 prebivalcev in 6000 hiš.

V Yaazmači so morski valovi odnesli 300 hiš. Sto hiš je bilo porušeni v vasi Funakoši, Nobama in Murata. V Omegawi so morski valovi zalili 400 hiš.

Morje se je ob obrežju treh prefektur pet minut po potresu dvignilo za pet do deset čevljev. In ko se je umaknilo, je potegnilo za seboj tisoč hiš.

Prebivalci so v divjem begu bežali v hribe.

Potres, ki je stresel ves osrednji in severni del Japonske, se je pričel ob 2.32 zjutraj in je trajal deset minut. Premikanje zemeljske plasti je bilo 40 milimetrov. Središče potresa je bilo v morju blizu obali prefekture Miyagi.

Zelo močno so čutili potres v Tokio, kjer so se vstavile stenske ure, prevrnjeno je bilo pohištvo in tudi na poslopjih je bilo malo škode. Vsi mestni prebivalci so v nočnih oblekah zbežali na ulice.

TOKIO, Japonska, 3. marca. — Japonci, ki prodirajo proti glavnemu mestu province Džehol, so zavzeli mesto Pingčuan, 35 milj vzhodno od Centefu. Pingčuan je zadnje važnejše mesto, ki brani dohod do Čengtefu.

Poročilo iz Šanghaja naznanja, da Kitajci beže iz Čengtefu, ker se boje, da bodo mesto Japonci v kratkem zavzeli.

Prejšnja poročila so naznanjala, da upajo Japonci zavzeti Čengtefu do 10. marca ob 28. obletnici zavzetja Mukdena v rusko-japonski vojni. Japonski poveljniki so sporočili v Tokio, da bo japonska armada zavzela mesto v dveh dneh, kajti kitajska obramba se je prej zrušila, kot pa je japonsko armadno poveljstvo pričakovalo.

Glavno mesto Džehola je v veliki zmešnjavi. — Governor Rang Yulin se s svojimi uradniki pripravljaja na beg.

CINCOW, Mandžurija, 3. marca. — Japonski glavni stan je prejel poročila, da se je vsa kitajska obrambna črta zlomila, da so se vojaki uprli in da so poveljniki pobegnili.

Japonski poveljnik Tadaši Kawahara, ki je zavzel Pingčuan prodira dalje proti glavnemu mestu, katerega upa zavzeti v nekaj urah. Navzlic silnemu viharju prodirajo japonski vojaki neumorno dalje, medtem ko so se kitajski vojaki v Čengtefu uprli in je celo mesto v veliki zmešnjavi.

Governor Džehola in vrhovni poveljnik severne vojske general Tang je izginil in generala Čang Tso-hsiang in Wan Fu-lin, katera je poslal v Džehol

“Šepave race” so se poslovile iz Washingtona

VEČINA BANK IZPLAČUJE LE PET Odstotkov

Dvaindvajset držav je razglasilo bančni praznik. — Vpeljan je bil moratorij. — Dviganje vlog samo do pet odstotkov.

Washington, D. C., 3. marca. — Včeraj je dvaindvajset držav sklenilo razglasiti bančni praznik, vpeljati bančne moratorije ali pa bankam dovoliti, da omejijo dviganje vlog do pet odstotkov.

Bankirji pravijo, da je dviganje velikih vsot iz bank prisililo države do tega koraka, da s tem varujejo stavbo svojega kreditnega sistema. Domače povedano: ljudje so iz nepotrebnega vzroka pričeli dvigati denar in ga držati doma, vsled česar so prišle banke v velike stiske.

Velika panika je nastala v državi New Jersey, ko so vlagatelji po vseh krajih navalili na banke in zahtevali svoj denar. Toda legislatura države je sprejela zakon, po katerem morejo banke izplačevati v obrokih po pet odstotkov vloge. Mnoge večje banke se niso držale tega dovoljenja in so vlagateljem izplačale zahtevane vsote.

Bančni praznik se bo mogoče moral vpeljati celo v državi New York, kjer je največje in najmočnejše finančno središče v Združenih državah.

Vsled bančnega praznika je v bankah zaprtih več milijard dolarjev; samo californijske banke imajo vlog v znesku treh milijard.

WASHINGTONSKI HOTELI NE SPREJEMAJO ČEKOV

Washington, D. C., 3. marca. — Po vseh tukajšnjih hotelih so nabita naznanila, da hotelske uprave ne bodo sprejemale tekem inavguracijskih slavnosti od svojih gostov nikakih čekov. Izletniki, ki niso bili nato pripravljeni, so morali telegrafirati domov po denar.

MLAD MORILEC

V Long Island City so privedli pred sodnika Kadiena petnajstletnega Henry Mureha, ki je obtožen umora po prvem redu. Fant je usmrtil svojega 12-letnega tovaršila Williama Bendera. Mlad morilec bo čakal v otroškem zavetišču v Jamaici obsodbe.

maršal Čang Hsiao-liang, da vodita obrambo severne meje, sta navzlic povelju svojega vrhovnega poveljnika odpotovala v Peiping.

Navzlic silnemu viharju so japonski aeroplani letali nad Čengtefu in sporočili, da v veliki naglici gre do kitajske čete skozi mesto in se umikajo proti kitajskemu zidu.

Japonsko naglo napredovanje v Džeholu ima svoj vzrok v tem, ker so mnogi kitajski poveljniki prestopili na stran zmagovalnih Japoncev ter je ostal samo majhni južni del dežele za obrambo Peipinga.

Zunanji opazovalci domnevajo, da je prihodnji cilj japonske armade, prejšnje kitajsko glavno mesto Peiping.

Japonci se morajo zaradi važne železniške zveze proti severu polastiti tudi Peipinga.

ČERMAK ŠE NI PRESTAL KRIZE

Zdravniki še vedno upajo, da bo okreval. — Ponoči je dobro spal. — Pljučnica ponehuje.

Miami, Fla., 3. marca. — Navzlic temu, da župan Anton Čermak kaže stalno boljšanje, v svoji boleznici pravijo zdravniki, da je še vedno “zelo bolan”. Zatrjujejo pa, da so prepričani, da bo ozdravel.

Ponoči je dobro spal in se zlasti v jutranjih urah. Rana, pljučnica in druge bolezni, ki so nastopile vsled strele Giuseppe Zangara, ki je hotel ustreliti predsednika Roosevelta, ponehujejo.

Navzlic temu, da kaže Čermak vidno izboljšanje, vendar se še vedno nahaja v oksigenovem šotoru, da se olajša delovanje srca in pljuč.

Mrs. Gill, katero je tudi obstrlil Zangara, se nahaja v še bolj nevarnem položaju, ker se ji je vnela rana v dolenjem delu telesa. Ostale tri Zangarove žrtve pa so že bile izpuščene iz bolnišnice. Čermaku so že drugič vbrizgali svežo kri, da povečajo njegovo življenjsko moč. Ko je spal, so zdravniki vbrizgali v njegove žile kri, kateri je dal Virgil Wright, uslužbenec neke veletrgovine.

Miami, Fla., 3. marca. — Župan Čermak je bil proti jutru toliko boljši, da je začutil velik tek in je naprosil zdravnike za “ham and eggs”.

ROOSEVELT SE NE BOJI KROGEL

Washington, D. C., 3. marca. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je Franklin Roosevelt odločno zavrnil predlog, da bi opazoval inavguracijsko parado skozi steklo, ki ga ne prodira krogla.

— Jaz se ne bojim nobene krogle — je rekel. Navzlic temu bo pa okolica Roosevelta močno zastražena.

REPUBLIKA PARAGVAJ BO NAPOVEDALA VOJNO

Asuncion, Paragvaj, 3. marca. — Senat je na svoji današnji seji soglasno sklenil, naj napove vlada Boliviji vojno. Med obema armadama se vrše v Gran Chaco že par mesecev spopadi, ne da bi bila vojna napovedana.

POLITIČNA ZMEDA V NEMČIJI

Značilna izjava predsednika Carnegijeve ustanove. — Nihče ne ve, kam bo pritiral Hitler Nemčijo.

Včeraj se je vrnil iz Nemčije s parnikom “Hamburg” Thomas Stoenston Baker, ki je predsednik Carnegijeve ustanove za tehnologijo v Pittsburghu, Pa.

Ker se je mudil dalj časa v Nemčiji, so časniški poročevalci hoteli predvsem izvedeti, kakšen je položaj v nemški republici. Baker je podal kaj žalostno sliko o tunkajšnjem političnem in gospodarskem položaju.

— Nemški narod ni živel še nikdar v tako žalostnih razmerah kakor živi sedaj. — je rekel. — Nemčija je kakor bolnik, nahajajoč se v mrzlih krikih, ki ne ve, če se bo obeta kaka rešitev ali ne.

— Hitler je brez dvoma današnji močni mož Nemčije, toda zaenkrat se ni da niti slutiti, kam bo privedla njegova vlada nemški narod. Hitler ima zato toliko pristašev, ker si vsaj povprečni Nemec misli: — Naj pride karkoli hoče, slabše ne more biti kakor je.

— Nemški študentje se zanimajo za politiko. Šola jim je zadnja briga. Prejšnja leta smo ameriškim dijakom postavljali njihove nemške tovariše za vzgled, že vsaj kar se toče temeljitega študija, danes pa to ni več mogoče.

TAJNIK STIMSON OSTANE V WASHINGTON

Washington, D. C., 3. marca. — Državni tajnik Henry C. Stimson bo ostal v Washingtonu do konca prihodnjega tedna, da more nuditi vsako pomoč svojemu nasledniku Cordell Hull, katerega je predsednik Roosevelt imenoval za državnega tajnika.

Predno se bosta Stimson in njegova žena stalno nastanila v New Yorku, bosta šla na daljše potovanje. Pozneje se bo Stimson zopet oprijel odvetniške službe.

EINSTEINU SE NIKAMOR NE MUDI

Pasadena, Cal., 3. marca. — Ko so te dni vprašali prijatelji slavnega nemškega profesorja Einsteina, kaj misli o stališču, ki ga je zavzel novi nemški kancler Hitler napram Židom, je smeje odvrnil, da se mu zaenkrat še ne mudi v Nemčijo. S svojo hičerko bo odpotoval najprej v Chicago, kjer bo imel več predavanj. V Nemčijo se namerava vrniti šele poleti.

GAZOLINSKA POPLAVA PRI HANNOVERU

Hannover, Nemčija, 3. marca. — V skladiščih Deurgar petrolejske družbe je izteklo nad dvesto ton gazolina, ker je nekdo odprl ventile pri treh velikih tankih, kateri vsebujejo štiristo galon gazolina. Oblasti so aretirale petindvajset delavcev.

172 SENATORJEV in KONGRESNIKOV KI SO OVIRALI VLADO, JE ODŠLO

WASHINGTON, D. C., 3. marca. — Zadnji dan kongresa je bil dan zmage in veselja za demokrate, toda zelo žalosten dan za cel “kurnik šepavih rac”. 172 senatorjev in kongresnikov, ponajveč republikancev, ki so postali žrtev Rooseveltove zmage, se poslavlja in političnega življenja.

NOBILE JE BIL OPERIRAN

Italijan, general, ki nadzira gradnjo letal v Sovjetski Uniji, je nevarno zbolel.

Moskva, Rusija, 3. marca. — General Umberto Nobile, poveljnik italijanskega zrakoplova “Italia”, ki se je razbil blizu severnega tečaja leta 1928, se nahaja v zelo nevarnem stanju v bolnišnici v Kremenju, kjer je bil operiran na slepiču. Slepič mu je počil, in zdravniki se bore za njegovo življenje.

General Nobile, ki je star 48 let, je pred enim letom s sovjetsko vlado sklenil pogodbo za zgradbo več zrakoplovov in pozneje je pripeljal s seboj skupino italijanskih izvedencev v Moskvu, da bi pričel z zgradbo zrakoplovov.

Že več let poprej je bil večak v zrakoplovstvu in leta 1926 je postal znan po celem svetu kot zgraditelj in pilot zrakoplova “Norge” na severni tečaj. Po poletu, ki je bil kočnan v Alaski, je bil deležen svečanega sprejema v Združenih državah.

Leta 1928 je poveljeval zrakoplovu “Italia”, ki je dospel na severni tečaj 24. maja. Na povratku je zrakoplov zadela nesreča, ki ni bila nikdar popolnoma pojasnjena. Zrakoplov se je zadel ob ledeno goro in se je razbil na dve. Osem moških posadke in devet mož, ki so jim poleteli na pomoč, so izgubili svoje življenje. Med temi je bil tudi slavni norveški raziskovalec polarnih krajev R. Amundsen, ki se je z aeroplanom odpeljal Nobileju na pomoč, toda je našel smrt v polarnem morju in o njem do sedaj še niso našli nikakega sledu.

V preiskavi zaradi nezgode zrakoplova “Italia” je bil zelo obsojen, ker se je prej pustil odpeljati z rešilnim aeroplanom, kot pa njegovi smrejljevalci na poletu. Tedaj se je izgovarjal, da je bil težko ranjen. V marcu leta 1929 so je odpovedal italijanski vojaški službi, ker ga je posebno inozemsko časopisje preveč napadalo.

PREMOGARSKA STAVKA NA POLJSKEM

Varišava, Poljska, 3. marca. — V gornješlezijskem premogovnem okraju Dombrova je zastavkalo osemdeset tisoč premogarjev v protest proti petnajstodstotnemu skrčenju plač.

Vlada smatra skrčenje plače za neupravičeno in bo skušala izvesti pritisk na delodajalce, da bodo plačali delavcem stare plače.

Večinoma se bodo odpeljali s prvimi vlaki, da na svojih mestih prevzamejo druge službe, ako jih bodo imeli. Nekateri pa bodo ostali v Washingtonu kot svetovaleci in opazovalci.

Najmočnejše republikanske zastopnike so vrgli volile pri zadnjih volitvah. Dvanajstletna republikanska vlada je končana; bila so leta, ki so se sploščala svetila, toda ta blesek je bil podedovan. Pozneje se je omadeževala z raznimi škandali in slednjič je poginila pod težo depresije.

Ena doba je minila in posebno značilen je odhod triumvirata, ki je tako dolgo vladal v senatu.

Senator Jim Watson, republikanski voditelj, je mirno in filozofično sprejel svoj poraz ter gre zopet nazaj v svoj odvetniški urad v Indiani. Senator Reed Smoot, starosta senatorjev in glavni zagovornik visokega tarifa, gre zopet v svoje bančno podjetje v Utah. Senator George Moses s svojim strupenim jezikom se bo umaknil v svoj stolp iz mramorja na svojem posestvu v Concord, N. H. in bo pisal zgodovino o tem, kar so ljudje govorili o njem zadnjih 25 let.

KONEC STAVKE V MASS.

Lynn, Mass., 3. marca. — Tri nadaljnjše tovarne za čevlje so sprejele pogoje svojih delavcev, ter obnovile poslovanje. 5000 delavcev še vedno stavka. Maxwell tovarna za čevlje je zvišala delavcem plačo za petnajst odstotkov.

JAPONSKI NAČIN PROTESTA

Tokio, Japonska, 3. marca. — Pred uradom ministrskega predsednika in vojnega ministra sta si dva stara Japonec prerezala trebuh v protest proti vladi, ker ni dosti odločno nastopila proti onim kapitalistom, ki so se izognili plačevanju dohodninskega davka. Tak način japonskega samomora se imenuje harakiri.

V RUSIJI MORAJO ODPIRATI OKNA

Moskva, Rusija, 3. marca. — Sovjetske oblasti so ovrgle starodavno navado “zaprtih oken” in so izdale odredbo, da morajo biti vse sobe v Moskvi prezračene saj dvakrat na dan.

Ta odredba je bila najznačilnejša v dosedanjih zdravstvenih ukazih. Oblasti priznavajo, da bo le težko mogoče prisiliti prebivalstvo do tega. V mnogih slučajih stanuje v enem samem stanovanju po pet ali šest družin, ki vse rabijo isto kuhinjo in tukaj ni mogoče posebno paziti na snago.

Vlada je postavila posebne uradnike, ki bodo nadzorovali stanovanja in stanovalci bodo strogo kaznovani, ako stanovanje ne bo čisto in snažno.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Menčnik, Trezor
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in pravičnik.
Dopolni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno
posljaljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje naldemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ROOSEVELTOV KABINET

Franklin D. Roosevelt, ki bo danes inavguriran kot predsednik Združenih držav, je imenoval svojega generalnega štaba, kateri bo sestavljal in izvajal načrte za boj proti depresiji.

V njegovem kabinetu bodo moške, ki so prežeti z resno voljo in ki se ne bodo plašili nobenih naporov, da povedejo narod iz sedanjega mizerije. Težka naloga jih čaka. Kdo ve, če ji bodo kos.

Novi kabinet sestoji iz mož, ki imajo velike zmožnosti. Nekateri so konservativnih, drugi pa naprednih nazorov.

Trije člani Rooseveltovega kabineta so iz države New York. Iz vzhodne države Connecticut je tudi Homer Cummings, ki sicer ne bo kabinetni član, pač pa generalni guvernir Filipinskega otočja.

V znak hvalečnosti je imenoval Roosevelt James A. Farleya iz New Yorka za generalnega poštnega mojstra, ker je bil vodja njegove volilne kampanje.

Z imenovanjem Harolda Ickesa iz Illinoisa za notranega tajnika in Daniela R. Ropera iz South Caroline se je oddolžil senatorju Hiram Johnsonu in Williamu G. McDoolu za usluge, ki sta mu jih izkazala tekom volilne kampanje.

Navzlic temu je pa Ickes ponovno dokazal, da je prežet z naprednim duhom, dočim je bil Roper kot meddržavni davčni komisar v Wilsonovi administraciji izvrsten uradnik.

Ickes in novi državni zakladničar Woodin sta republikanec. Farley ima izreden organizatorični talent.

O novem državnemu tajniku Hullu in državnemu zakladničarju W. H. Woodinu smo že povedali svoje mnenje.

Iz zveznega senata je vzel Claude A. Swanson, ki bo mornariški tajnik, ter Thomas J. Walsh iz Montane, kateremu je določil mesto zveznega generalnega pravdnika. Žal, da je Walsh smrt prehitela.

Swanson bo obenem tudi predsednik senatnega odseka za zunanje zadeve. To službo je dosedaj vršil senator Borah.

Walsh bi skrbel, da bi bile protitrušne postave ostreje izvajane in da se ne bi ponavljali taki slučajji kot je bila Insulova zadeva. Walsh je bil neizprosno sovražnik vsake korupcije. Walsh je bil tisti, ki je razkrinkal oljne skandale Hardingove administracije. Kot njegov namestnik pride vpoštev Arthur Mullen iz Nebrasko.

O novem vojnem tajniku, gubernirju George H. Dernu iz Utah, je toliko znano, da je vesten in napreden uradnik.

Poljedelski tajnik Henry A. Wallace iz Iowe je izbooren strokovnjak v vseh farmskih zadevah.

Roosevelt je zelo srečno izbral Miss Frances Perkins, ki bo načelovala delavskemu departamentu.

Ona je prva ženska, ki je bila kdaj članica kakega ameriškega kabineta.

Ameriška Delavska Federacija je sicer nasprotovala temu imenovanju, češ, da ni Miss Perkins članica organiziranega delavskega gibanja, pa bo navzlic temu najbrže kos težki nalogi ker se je vse svoje življenje pečala z delavskimi problemi in priseljevanjem ter je niso mogli dovolj prehaliti, ko je vršila službo industrijalne komisarke v državi New York.

Park smrti.

Domačini imenuje "Park smrti" kor blisk živga po vrhovih dreves. Znamenito kajo farmo v Portu Elisabeth v Južni Afriki. Postaja obstoji dvajset let in si je stekla mednarodni sloves s svojimi protistrupci, ki so rešili že na desetisoče človeških življenj.

V parku imajo nad sto dvajset kajoših pasem. Najbolj nevarne kaže so seveda zaprete v terarijih iz katerih ne morejo pobegniti. Najnevarnejši prebivalec parka je kača mamba. Črneči ji pravijo "venera smrti". To je grozna kača, ki kor blisk živga po vrhovih dreves. Noben človek si ne more z begom rešiti življenja, če ga zasleduje ta strupenica. Mambin otrov pomeni nušeno smrt dve uri po ugrizu. Številno žrtev mambe znaša v Južni Afriki vsako leto več tisoč ljudi. Človek bi mislil, da je "park smrti" popolnoma varen pred tatovi. A večkrat kradejo vlomilci redke kače, da bi jih drago prodali nabiralcem. Denar je sveta vladar, in zlasti za potrebnimi tatovi krajejo celo najbolj nevarne strupenice, imeno črna kača "venera smrti".

Dopisi.

Salisbury Center, N. Y.

Omeniti moram, da so imeli Slovenci v Little Fallsu letos precej lep zabaven večer. Na pustni večer je bilo dosti ljudi in dosti maskar, pa tudi dosti zabave. Na lanki maskaradi sem bil tudi navzoč in tedaj sta bila tam ženina in nevesta, ter je bila takrat poroka. Kasneje sem izvedel, da je ženin poročil krepko hčerko, kar je zelo redek slučaj.

Letos ni bilo ženina in neveste, pa menda zato ne, ker je gospod fajmošter bolan. Noge ga bolijo in ne more se prav hoditi. Mežnarja tudi ni bilo. On je odšel v državo Maine, zato menda ni bilo nobene poroke. Letos sta pa prišla hudič in angel in kor sem videl, je letos dobil hudič prvo nagrado. Imel je precej velike rogeve, precej dolg rep in močne vile. Ker je zdaj v tej krizi vseposod hudič in ves svet komandira, zato je tudi letos imel on prvo besedo na maskaradi.

Navzoč je bil tudi lovec kar s puško v rokah in njegov lovski suknič je bil poln divjih živali. Velik fazan in verice so mu zadaj ven gledale. Ker sem tudi jaz polovico lovec, mi je bilo žal, da se nisem tudi jaz z njim udeležil lova, mogoče bi bil tudi jaz kakega zajca ustrelil.

Maskare so tudi imele svojega zdravnikar, ki je imel več svojih bolniških streljnic seboj. Zdravnik je bil jako zaposlen. Izvršiti je moral dosti operacij in vsaka operacija se mu je dobro posrečila. Jaz sem se ga kar bal. Mislil sem, če četudi mene zagrabi in me vrže na operacijsko mizo, no, pa naj me, saj sem vajen operacije. Matijata sem videl, ki je velik polster okoli nosil in ga plesalkam ponujal. Ker je bilo že proti jutru, sem si mislil, da je Matijata zaspan in bi šel menda rad spat. Ne vem, če se mu je posrečilo ali ne.

Sladko vince je bilo prav izvrstno. Opazil sem, da je nekaterim kar gorelo iz obraza. Gospod Fr. Masle in gospod Osredkar sta se dobro držala bare in sta bila precej zaposlena. Tudi klobase so dobro dišale, tako da je bilo vsega zadosti. Jaz in moj sin sva se s karo domov vozila, ko je bilo zgodaj jutraj. Zdelo se mi je, da nekdo zraven nas vozi, nakar pravim Hermanu: Pusti ga, naj gre naprej! Sin mi odvrne: — Koga naprej? Vam se sanja, ali ne vidite prav? Najbrž nisem prav videl, ker sem imel tako majhne oči in bi najbolj potreboval polster kakor Matija.

Prav rad bi tudi videl, da bi bil tudi Zgaga navzoč, pa je prav da ga ni bilo. Ker je precej velik, gotovo bi ga bil hudič zagledal, ga bi bil natikal in ga vrzel doli v Mohawk River. Kdo bi nam potem Marjance tolažil in jih jezil?

Pozdravim vse čitatelje in čitateljce Glas Naroda, posebno pa rojake in rojakinje v Little Fallsu.

John Svasniak.

Barberton, Ohio.

Slovenski javnosti v Barbertonu in okolici se naznanja, da nas ponovno napadejo Turki dne 11. marca ob 7. uri zvečer, zato se je slovensko samostojno dr. "Domovina" zavzelo, da zbere v svoj tabor na 14. cesti vse, staro in mlado, da se tako oboroži in pripravi za obrambo.

Ker je bila zadnja predstava "Turški križ" igrana prvovrstno pod pokroviteljstvom dr. Sreca Marije, št. 111 K. S. K. J. Igra je za nas Slovence in brate Hrvatke jako zgodovinsko važnega pomena. Ako pomislimo, na gorje in trpljenje naših pradedov, ki nam ga opisuje zgodovina za časa krvoločnih Turkov, je pač umestno, da se tu in tam s ponosom ozremo na junaštvo in pravo vero, ki je dajala pogum in moč našim pradedom.

Ker je bila igra opisana že več listih, zato je slehernemu znana, in kdor jo je videl, jo zna sam najbolje ceniti.

Kot predsednik dr. "Domovina", apeliram na vse članstvo našega društva, da se kot zavedni bratje in sestre zberemo omenjenega večera v dvorani, da s svojo navzočnostjo pokažemo željo za dobrobit našega društva. Čisti dobiček te prireditve je namenjen za popravilo našega odra.

Vabim tudi vsa druga društva, domača in okoliška ter vse, ki se zanimajo za dramatik, da po svojih močeh pomagajo k izboljšanju v resnici premajhnega odra, kajti z igranci, ko je imamo v Barbertonu, bi se ne bali nastopiti tudi v kaki večji naselbini, toda ovirajo nas okoliščine.

Ponovno prosim torej sodelovanja vas vseh, da z malo vstopnino pomagamo naši mladini do boljših nastopov v dramatik.

Ker so bili ti krvoločni Turki zadnjič premagani na celi črti, sem prepričan, da bodo tudi sedaj. Gotovo se jim dopadejo naša mlada dekleta, toda imamo tudi v Barbertonu krepkih fantov, kakor je rekla zadnjič Mina, in ji je prigovarjala Metka:

— Ne bojo nas Turki ne! Ma dekleta smo ustvarjene za kaj drugega, nego da bi nas vlačili ti ostudni neverniki.

— Tudi so naši fantje dobri streleci, ki jih kroglia uboga. — je rekel Pavel — in se ne boje medveda.

Imamo pa tudi izvežbano rezervno in to so naši barbertonski lovci, ki bi gotovo tudi naskočili, ako bi bilo treba, zato jih prosim, da vsi pridejo v naš tabor, da tako skupno pokažemo Turkom, da slovenska kri pikdar ne sfali.

Ker se pa vsaka zmaga slavi z našo slovensko pesmico, se s prošnjo obračam tudi na pevce društva "Javornik" in pevsko društvo iz Kenmore, da zagotovo pridejo ter nam v zadoščenje nad zmago zapojejo nekaj milodonežnih slovenskih pesmic.

Končno pa tudi skrbimo in privljajmo e sedaj, da bo vsak potrežen z vsem, kar se ob enakih prilikah potrebuje.

Nadajajo se veselga prijateljskega sestanka omenjenega dne, vas lepo pozdravljam!

John Uječ, predsednik.

Chicago, Ill.

Kakor znano, je bil naš gospod župan Anton Čermak obstreljen 15. februarja v Miami, Fla. Naše mesto zelo sočustvuje z njim in njegovo družino. Kako je bil priljubljen, se vidi iz tega, ker v nedeljo 26. februarja so molili skoro po vseh ehicaških cerkvah za njegovo zdravje.

Nam Slovecem je še toliko bolj žal za njega, ker je vrl Slovan, da smo lahko ponosni nanj.

Predpusta je konec. Svatba je bila samo ena, kolikor je meni znano.

Tudi tukaj se pozna depresija, ker so večinoma vsi mladi fantje brez dela, kateri pa dela, pa tako malo zaslužijo, da se še sam skoro težko preživi.

Ker je bilo malo porok, je bilo pa toliko več iger, da človek težke čase pozabi. Tako se je vršila igra "Dve nevesti" na pustno nedeljo v Šolski dvorani. Igrali so dobro vsi brez izjeme, samo Napoleon (Mr. Anton Kropene) je malo preveč mlad izgledal, da bi imel že tako velikega sina Naceta (Mr. F. Bicek). Drugi so vsi svoj vloge izvrstno rešili in smeha je bilo dovolj. Nasmejali smo se za vseh postni čas.

Samo še nekaj bi pripomnila. Ne vem, kjer so bili vsi reditelji v nedeljo, da so otroci tak kraval delali, da se je težko razumelo, kaj so na odru govorili. Jaz bi samo to pripomnila, da bi naj enkrat igrali za otroke, drugič pa za odrasle in tako bi zadovoljili obe strani.

Nadalje imam za poročati, da se izplača oglaševati. V listu Glas Naroda sem poročala, da imam Amerikanske Koledarje v zalogi. Sedaj sem pa dobila naročila iz daljnega Sublet, Wyo., od naročnika Sajovec. To se vidi, da je list G. N. najbolj razširjen po celi Ameriki.

Pozdrav vsem naročnikom in Petru Zgagi, ki tako lepo uči dekleta, kako si morajo moške preskrbeti. Torej na noge, Marjance!

Frances Lukanieh,
poročevalka.

NESREČNA NEVESTA

V Londonu je umrl pred tremi leti neki milijonar. Zapustil je svoje ogromno premoženje edinki duhovnika, ki mu je podelil zadnjo tolažbo.

Dedična, Miss Margaret Joyce Clementon, bi se lahko smatrala za srečno, če ne bi vezal milijonar, prepričan stari samec, svojega volila na trd pogoj. Miss Margaret sme namreč uživati premoženje samo, dokler se ne omoži. Čim stopi v zakon, mora izročiti vso dedščino v oporoki označenim dobrodelnim zavodom in predložiti sodišču točen račun o izdatkih.

Miss Clementon je tri leta zadostila zahtevam čudakeškega milijonarja. Pred kratkim pa je storila junaški sklep in se zaročila z nekim mladeničem. Z zakonom je sklenila nekoliko počakati, ker je samo 25 let stara in mora videti, če je ženin vreden njene potrtovalne ljubezni ali ne. Med tem je vložila tožbo in zahteva od sodišča odgovor na vprašanje, če je imei njen čuden dobrotnik pravico obsojiti jo na samski stan? Toda negreča nikoli ne počiva. Medtem ko so se vlekle pogajanja s pravniki, je umrl tudi njen oče, reverend Clementon. Zapustil je precejšnjo premoženje, a le pod pogojem, da se ne bo hčerka nikoli omožila. Živ krst ne ve, iz katerega vzroka nista marala oba stara gospoda, da bi postala Miss Margaret deležna zakonske sreče? Medtem je sklenilo zapuščinska sodišče, da ni mogoče ovreči zadnje volje, ker ne vsebuje nič nasprotnega javni morali. Saj ne bo nihče silil dednjo prevzeti obe premoženji. In nesrečno dekle se mora zdaj odločiti, kaj bo boljše: žrtvovati obe premoženji ali pa ženina?

INDIJSKO ZLATO TEČE V
EVROPO

Že več mesecev teče v London zlato iz pravilčno bogatih indijskih zakladnic, iz Londona pa v evropske banke, da se zapolnijo vrzeli v evropskih zalozah zlata. V zadnjih 18 mesecih je prodala Indija v Londonu za dobrih 15 milijard Din zlata.

Zalozge zlata v Indiji cenijo zdaj nad 120 milijard. Tok zlata iz Indije je napravljal na svetovnem trgu čisto nov položaj za zlato. Dočim je kazala Indija skozi stoletja, zlasti pa v zadnjem stoletju, nenasičen pohlep po zlato in ga je ne prestanto kupovala za zakladnice svojih knezov in bogatih zasebnikov, nastopa zdaj kot prodajalec, kar mora pokazati dvojne posledice na trgu zlata. Indijska prodaja zlata se razlaga s tem, da sta Anglija in Indija opustili zlati standard. In kdor prodaja zdaj zlato za mnogo manjši funt sterlingov, doseže dobiček okrog 30%, ki pa niti ne mora ostati nominalen, če se naloži kupna cena smoteno v deželah z nizko valuto.

Le neznamen odstotek indijskega zlata ostane v Angliji. V Londonu samo prekladajo te zaklade, ki so jih doslej večinoma prodajali v Francijo in Holandsko, nekaj tudi v Ameriko. Vendar je pa nakup zlata znatno utrdil funt sterling in rupijo. Indijsko zlato je poživilo kot mlada kri angleško gospodarstvo in njegovi učinki se v mnogih pogledih primerjajo z učinki indijskih posojil med svetovno vojno. Lani so pripeljali iz Indije v Anglijo za dobrih 10 milijard zlata, večinoma v obliki zlatih kosov ali zlatega prahu. Predlanskim je bil uvoz zlata za dobre tri četrtine manjši. V januarju so prodali v Londonu za dobrih 600 milijonov Din indijskega zlata. Indijski knezi, pa tudi pripadniki nižjih stanov so v enaki meri skrivali drage kovine vseh vrst. Mnogi indijski knezi imajo več zlata, nego nekatere evropske Narodne banke. Najbogatejši mož sveta, Nizam iz Hajderabada, ima baje v svoji palači pri rokah za 2 milijardi 500 milijonov Din zlata. Koliko ima draguljev in drugih dragocenosti, si lahko mislimo.

UMETNI DRAGULJI

Francoski znanstvenik Moissant je že pred 30 leti izumil kemični postopek za izdelovanje sintetičnih brilantov. Toda njegovi umetni dragulji so bili tako drobni, da niso imeli nobenega praktičnega pomena. Berlinski listi poročajo, da je zdaj nemški raziskovalec dr. Šaüftner izboljšal francosko metodo in ustvaril brilante, za katere se zelo zanimajo berlinski draguljarji. Njegovi brilanti so štiri do šestkrat večji od Moissantovih, imajo nad 2 mm v premeru in se torej lahko prodajajo. Po kakovosti, barvi in trajnosti baje presegajo naravne dragulje, kar pridejo iz retorte brez madežev in nedostatkov.

OGLASI NAJ SE

v uredništvu tega lista Miss Neža Fritz, ker imamo za njo pismo od bratrance Vidica iz Denver, Colo (2x 4&6)

Peter Zgaga

ZGODBA O PRAVIČNEM
SODNIKU.

Kadarkoli čitam, da je bil ta ali oni revež zaradi male tatvine težko kaznovan, mi pride na misel slučaj, ki se je pripetil pred leti v predmestju New Yorka. Pred strogim sodnikom je stala siromna ženska, mati peterih malih otrok, in solznih oči pripovedovala:

— Mož mi je umrl pred šestimi meseci. Vsi prihranki so šli, nazadnje se je pa še bolezen priklatila v hišo. Nastarejši otrok je star devet let, najmlajši pa osem mesecev. Vsi so bolehnii, mene je pa zares prijel in sem bila stiriinajst dni v postelji. Nekoliko so mi sosedje pomagali, pa tudi sosedje so reveži. Prošiti in beračiti nisem vajena. Ko je zbolel moj najmlajši otrok, je poslala dobrodelna družba v stanovanju zdravnikar. Zdravnik je dognal, da je otrok preslabo hranjen. Sinovi je začel otrok jokati in je jokal vso noč. Oh treh jutraj sem se odpravila na težko pot. Možak tam, ki me toži, je lastnik male mlekarne in sam razvaja mleko po mestu. Prej, v dobrih časih, smo ga tudi mi jemali od njega. Odkar je mož umrl, pa ne več. Vsako jutro sem slišala njegov voz drdarati po cesti. Tako tudi davi. Za silo sem se oblekla in stopila na prag. Ko je dospel do hiše, kjer stannjem, sem ga strahoma in milo prosila, naj mi da steklenico mleka. Moja prošnja je zadela na gluha ušesa. Pognal je konja, in voz se je ustavil pred peto hišo na naši strani ceste. Tekla sem za njim. Ko je odšel z mlekom v hišo, me je preslepila ljubezen do bolnega otroka. Na vse sem pozabila: na pravico, poštenost in postavo. Z voza sem vzela steklenico mleka in pričela bežati. V istem trenutku je prišel mlekar iz hiše in je udrl za menoj ter kričal: — Tatice! Primite tatice, držite jo! Tako grozno je kričal, da so sosedje začeli odpirati okna in gledati na cesto. Priklical je tudi stražnikar, ki me je aretirar. Sedaj sem tukaj. Sodište me!

Tako odločno je govorila kot govri le mati, ko ji gre za usodo otroka.

— Ali je bilo res tako? — je vprašal sodnik tožitelja — mlekarja.

— Res je bilo tako, — je potr dil dedec.

— Ali ste vi lastnik mlekarne?

— Da, — je odvrnil.

— Po čem prodajate kvart mleka?

— Po petnajst centov.

— Koliko čistejša dobička imate pri kvartu?

— Ako odštejem vse stroške, pet centov.

— Dobro, — je zaključil sodnik in obrnil se k obtoženki, razsodil:

— Tatvina je tatvina in mora biti kaznovana. Prisodil vam bom najmanjšo kazen, ker ste kradi v sili in potrebi. Toda tudi taka tatvina je kazniva. Pet dolarjev globe boste plačali.

— Križ božji! — je vzkliknila obtoženka, — odkod naj jih vzamem?

— No, bom pa jaz plačal namesto vas, — je rekel sodnik, potegnili iz listnice pet dolarjev in jih položil na mizo.

Poslušalci so začeli odhajati. Tudi mlekar se je odpravil, ves zadovoljen, da je bilo pravici zadoščeno.

— Počakajte — je zaklical mlekarju.

Začuden se je obrnil in stopil predenj.

— Kdaj se je zgodila tatvina?

— Med tretjo in četrto uro jutraj.

— Obtoženka in stražnik sta pričala, da ste tekli po ulici in kričali. Ali je res?

— Seveda, — je nekaj hudega sluteč znejal mlekar.

— Zaradi kalitve nočnega miru vas obsodim na petindvajset dolarjev globe.

Mlekar je zazijal in plačal.

Pet dolarjev je spravlil sodnik v žep, dvajset jih je pa izročil ubogi obtoženki, ki se mu je solznih oči zahvaljevala.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE
SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA
STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.35	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 4.80	Lir 200	\$11.20
Din 400	\$ 6.30	Lir 300	\$16.40
Din 500	\$ 7.80	Lir 400	\$21.75
Din 1000	\$15.35	Lir 800	\$43.75
Din 2000	\$30.70	Lir 1600	\$87.50

Na toplašilo voljih znanstov naz sporal navedeno, bodi v dinarje ali
v lire dovoljujejo to bolje pogoj.

IZPLAČILA V AMERIŠKEM DOLARU

Na izplačilo \$ 5.00 morate plačati	\$ 5.00
" " " 10.00 "	\$10.25
" " " 15.00 "	\$15.40
" " " 20.00 "	\$20.60
" " " 25.00 "	\$25.75
" " " 30.00 "	\$30.90
" " " 35.00 "	\$36.05
" " " 40.00 "	\$41.20
" " " 45.00 "	\$46.35
" " " 50.00 "	\$51.50

Prejemnik dobi v starosti krajše izplačilo v dolarjih.

Naše najbližje trgovine so: GALLA LITTON in priležnosti st.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 W 18th Street NEW YORK, N. Y.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

POJDIMO SE SMUČAT...

Takole se je začelo.
"Zdravo, ti ne bi se šli kam smučati? Kaj praviš, takole kam za več časa."

"To bi bilo pa res sijajno, fant, kar pojdimo, samo hitro se moramo dogovoriti."

In ravno s tem "kdaj" se je začela kolobojca, ki nas je spremljala do konca našega bivanja na krasnih zasneženih planjavah planine Uskovnice nad Srednjo vasjo.

Dogovorili smo se torej, da gremo kolikor mogoče kmalu. No, pa ni šlo vse tako gladko. Bilo je med nami nekaj zajčkov, ki so se obupno balo za vreme. In tako nas je tisti "kdaj" trikrat potegnil za nos.

"Fantje, gremo."

"Kaj pa, če v Bohinju ni snega?"

Kmalu nato smo se odpeljali proti Bohinju. S postaje v Bohinjski Bistrici smo jo takoj odkurili preko Save in dalje preko Senožet proti Srednji vasi, kamor smo prišli nekako okrog poldneva. Tu smo pri kmetu najeli bajto in ko nam je dal še načrt, kje ima na planini skrit ključ, smo zapustili Srednjo vas in po dobrih treh urah vzlihovalja in sopihanja smo prišli v mraku na Uskovnico. Bajto smo hitro našli. Toda s ključem je bila stvar resnejša. Nismo in nismo ga mogli najti. Med iskanjem pravimo: "Fantje, veste kaj, jaz ne bom več dolgo iskal; če me boste razjezili, bom vse skupaj zažgal, pekel pa prešel in tako homo našli ključ s katerim bomo potem lahko prišli v bajto."

No zaigati ni bilo treba, ker ključ smo končno našli. Trda tema je že bila, ko smo v kuhinji na odprtem ognjišču zakurili, pripravljali v sobi postelje in spravljali iz nahrbtnikov hrano na lepo polico poleg kmečke peči. Se čud-

no sliši kaj: kuhinja, soba, postelje, kmečka peč, polica. Da, da vse to smo imeli na razpolago v naši vrli vili na planini. Ko smo se spravljali li spat, smo sklenili, da bomo tu doma najmanj en teden.

Drugi dan se je začelo naše brezskrbno hribovsko življenje. Navsezgodaj smo se sicer za uvod še malo završali. Ko smo se vsi ležali, smo se skregali, kdo bo prvi vstal in skuhal čaj. Vsi smo z zaspnimi glasovi javkali: "Zakaj pa ravno jaz?" in naš flegmatik, ki se je zadnji zbudil: "Pobi, jes raj ne, nej raj k'šen drug tisto skuha." Nazadnje smo le skuhali tisti čajček.

Sicer je bil bolj z dimom nasičena voda, pa kaj, samo da je v železu nekaj toplega. Da se izognemo vsakodnevnemu kreganju, smo takoj določili vrstni red za dnevno službo. Vsak dan dva naj po vrsti razkazuje svoje kuharske zmožnosti. Od tedaj dalje je šla stvar že bolj v red. Zjutraj čaj, mleko, opoldne palačinke, riž, krompirček in njegova jula, zvečer žganci in še marsikaj boljšega. Vmes pa, vedno kadar smo prišli od smučanja, sir, marmelada, pastete in kruh, veliko kruha. Ravno radi tega preklicane kruha bi se enkrat, ko smo spali, zgodila skoraj "katastrofa".

En hleb je imel namreč prav posebne lastnosti, in nas hladnokrvnejše je večkrat rekel: "Pobi, jes raj ne bom tegale kruha, tegale strelskega kruha."

Pa da ne boste mislili, da smo prišli na planino samo jest. O ne, tudi smučali smo. Vreme za to je bilo sijajno. Hitro nam je teknel čas v krasnih sončnih dnevih. Teden je že minil, a nam se ni še nikamor mudilo. Končno smo vendar sklenili, da gremo. Samo tisti se je ne upiral: "Pobi, jes raj ne grem dol u tista lublanska megla..."

Nazadnje se je tudi on udal in po kmečki peč, polica. Da, da vse to smo imeli na razpolago v naši vrli vili na planini. Ko smo se spravljali li spat, smo sklenili, da bomo tu doma najmanj en teden.

Drugi dan se je začelo naše brezskrbno hribovsko življenje. Navsezgodaj smo se sicer za uvod še malo završali. Ko smo se vsi ležali, smo se skregali, kdo bo prvi vstal in skuhal čaj. Vsi smo z zaspnimi glasovi javkali: "Zakaj pa ravno jaz?" in naš flegmatik, ki se je zadnji zbudil: "Pobi, jes raj ne, nej raj k'šen drug tisto skuha." Nazadnje smo le skuhali tisti čajček.

Sicer je bil bolj z dimom nasičena voda, pa kaj, samo da je v železu nekaj toplega. Da se izognemo vsakodnevnemu kreganju, smo takoj določili vrstni red za dnevno službo. Vsak dan dva naj po vrsti razkazuje svoje kuharske zmožnosti. Od tedaj dalje je šla stvar že bolj v red. Zjutraj čaj, mleko, opoldne palačinke, riž, krompirček in njegova jula, zvečer žganci in še marsikaj boljšega. Vmes pa, vedno kadar smo prišli od smučanja, sir, marmelada, pastete in kruh, veliko kruha. Ravno radi tega preklicane kruha bi se enkrat, ko smo spali, zgodila skoraj "katastrofa".

En hleb je imel namreč prav posebne lastnosti, in nas hladnokrvnejše je večkrat rekel: "Pobi, jes raj ne bom tegale kruha, tegale strelskega kruha."

Pa da ne boste mislili, da smo prišli na planino samo jest. O ne, tudi smučali smo. Vreme za to je bilo sijajno. Hitro nam je teknel čas v krasnih sončnih dnevih. Teden je že minil, a nam se ni še nikamor mudilo. Končno smo vendar sklenili, da gremo. Samo tisti se je ne upiral: "Pobi, jes raj ne grem dol u tista lublanska megla..."

PREHLADI dovedejo do PLJUČNICE. Preprečite prehlade z rednim čiščenjem svojega črevesja. Odvajanje naj bo redno, odstranite strupene zaostanke! Pijte TRINERJEVO GREENKO VINO.

Razne vesti.

"HUDIČEVO KOLO"

Za potovanje v vesoljstvo predvideva večina načrtov rakete naprave, ki jih pogosto eksplozivni plini. Ti načrti se bodo med vsemi najbrže tudi kot prvi uresničili, a tudi drugi bi ne bili od mih, pri čemer nam ni treba devati v nič niti znanega projekta iz Verneovega romana.

Med najbolj fantastične, a na videz vendarle preproste, spada načrt pariških inženjerjev Masa in Roueta. Ta dva sta si zamislila ogromno kovinsko kolo s premerom 150 m. Na obodu tega velikana bi bila torpeda podobna priprava, v katero bi zaprli potnike. Kolo bi le začelo vrteti s pospešenim tempom, dokler ne bi doseglo 40 obratov na sekundo. V tem trenutku bi se odprle klesce, ki bi držale torpeda na kolesu in projektil bi zletel v višino z brzino 11 km na sekundo, ki je potrebna, da se preuza zemeljska privlačnost. Samo, nekoliko kavljev ima stvar vendarle: S kakšno napravo naj bi zavrtelo kolo tako, da bi doseglo 40 obratov na sekundo. In če bi jih že doseglo, kako naj bi ga zgradili, da bi se pri tej brzini ne razletelo na milijone koscev kakor eksplozivna granata? In če bi že kolo vzdržalo, kako naj bi vzdržali železni uбогih potnikov v tem silnem vrtenju, ne da sami eksplodirajo? Morali bi biti iz najmanj tako trdne kovine kakor kolo!

Sedaj je pariški inženjer Graf, figuro malo izboljšal na primitivni načrt. Namestu kolesa si je zamisljal tunelsko krožno zgradbo, v kateri bi na tirih, in sicer v brezračnem prostoru tekli s pospešenim tempom isto takšen torpeda. Poganjali bi ga priključeni motorji. Ko bi dosegel brzino 40 obratov na sekundo, bi zletel avtomatično na edep tira in po tem iz krožnega predora v nekončnost. Uresničenje tega načrta bi veljalo malenkost 3 milijonov frankov, a se še niso našli mecen, ki bi jih dal na razpolago. Bržkone jim vprašanje železice: Se vedno dela preglavice, poleg tega pa vprašanje, kako naj bi se na ta način v vesoljstvo izstreljeni ljudje vrnili na zemljo.

16-letni deček hoče v tujsko o legijo.

Na sarajevski srednji tehnični šoli študira 16-letni Zagrebčan Dragutin Kranjčić, ki mu je enkrat šinila v glavo misel, da bi stopil v tujsko legijo. Neki igralec ga je zvalil s seboj, češ, da ga odpelje v francosko tujsko legijo, pa ga je v Splitu pustil na cedilu.

PREHLADI dovedejo do PLJUČNICE. Preprečite prehlade z rednim čiščenjem svojega črevesja. Odvajanje naj bo redno, odstranite strupene zaostanke! Pijte TRINERJEVO GREENKO VINO.

AMERIŠKI ŠTUDENT IN KRALJICA

Mnogo sreča vzbuja v Rimu pustolovski mladež ameriškega študenta, ki je srečal v neki rimski bolnici italijansko kraljico. Študent je sedel v ordinacijski sobi, ko je vstopila starjša dama in začela z njim govoriti. Zgovorni mladenič ji je pravil o svoj bolezni, o bivanju v Rimu, o življenju v Ameriki. Končno je pa dejal: Govorite sicer gladko angleško, vendar se vam pa pozna, da niste niti Angležinja, niti Američanka. Jaz sem vam povedal o sebi že mnogo, sedaj mi pa še vi povejte kaj o sebi.

— Jaz sem italijanska kraljica, — je odgovorila dama.

— Menda se hočete norčevati iz mene, — je dejal študent.

— Ne, res sem italijanska kraljica.

Ameriški študent je dami verjel, vstal je, stopil k nji in ji krepko stisnil roko, rekoč: — To je pa in menito! Vedno sem si želel govoriti s kraljico in zdaj se mi je želja naenkrat izpolnila.

Po kraljičinem odhodu je skušala strežnica ameriškim študentu dopovedati, da ga je polomil, ko je stisnil kraljico roko, toda fant si tega ni dal dopovedati.

DOPISNICA, KI JE HODILA 25 LET

V času vedno presenetljivejših rekordov hitrosti prevoza potnikov in blaga po suhem, po vodi in po zraku se zdi skoraj neverjetno, da bi še moglo biti na svetu prometno sredstvo, ki mu gre po vsej pravici prvenstvo v počasnosti. Iz Prata do Ornavasso v Italiji, poročajo, da je prejel 62-letni Stefano Maioli te dni od svoje ga sina Uga iz Taranta dopisnico, ki je bila oddana na pošto v avgustu 1908. To je pač svojevrsen rekord in pošta je lahko nani ponosna, saj je rabila dopisnice celih 25 let, da je prišla tja, kamor je bila namenjena.

Na dopisnici, naslovljeni očetu in materi, ki je pa že dolgo mrla, piše sin: "Čakamo vas, dragi starši, to soboto na svatbo v trdnem prepihanju, da pridete". Oče je dobil dopisnico čez 25 let in je moral plačati še 50 centesimov globe. Sinove svatbo se seveda ni mogel udeležiti, pač bi se bil pa lahko udeležil sinove srebrne poroke in smatral vabilo na poroko za vabilo na srebrno poroko.

ZLOBNI KARDINAL

Kardinal Rampolla, jako znan politik in govornik, ki so ga po smrti Leva VIII. vsi smatrali za bodočega papeža, je bil nekoč po vabiljen na obed v aristokratsko rimsko hišo. Govorica je šla, da je kardinal dokaj dozvoleten za žensko lepoto. Gospodinja je to vedela in je kardinala posadila pri nizi poleg prve rimske lepote, mlade grofice Pallavicinije. Lepa dama je prišla v sijajni, globoko izrezani večerni toaleti. A Rampolla je bil ta dan slabe volje. Zaničljivo je pogledal sosedo in ni maral z njo govoriti. Če ga je kaj vprašala, je bil zelo redkobeseden, izustil samo "da" ali "ne", ter takoj ugovoril koga drugega. Uboga grofica je imela nad vse mučen večer. Gostinja je postala za njo nezno dolga. Sedela je tam z orošeni oči.

Naposled sho prinesli sadje. Kardinal je takoj vzel debelo rdečo jabolko in ga s prijaznim nasmehom ponudil grofici. Reva je zažarela od razburjenja.

— Oprostite, Monsignor, — je vprašala, — a s čim sem po tako dolgem času zaslužila vašo pozornost? — Odgovor stoji v sv. pisnu, gospa. — V sv. pisnu? — V prvi Mojzesovi knjigi, gospa.

Grofica je zahtevala sv. pismo. Ko je prinesel sluga biblijo, je kardinal poiskal mišljeni odstavek ter izročil knjigo grofici. Nesrečnica je na glas prečitala osupli družbi: — In ko je pojedla Eva jabolko, so se odprle njene oči ter je svedela, da je naga.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. V sled naše dolgotrajne skrbnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizirje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlagajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje vam, da boste poceni in udobno potovali.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU (FRANK SAKSER)

216 W. 18th St., New York, N. Y.

ŠPANSKA INKVIZICIJA

Španski dnevniki objavljajo v je postal deležen njene usode in se nekega madridskega arhiva najden doslej neznani opis sežiganja krivovercev v Valladolidu. "Auto da fe" se je vršil v nedeljo 21. maja 1559 na dan sv. Trojice.

Rablji so bili že zvečer premestili ves trg in napravili najmanj 200 velikih močnih lesenih ul. Opolnoči so bile polne radovednega občinstva. Gledalec so stali tudi na strehah in oknih. Srečni lastniki udobnih prostorov so prejeli mnogo denarja od odličnih gostov. — Prince Don Carlos (v starosti 14 let) in princesa Juana sta dospeli na trg ob pol šestih zjutraj v spremstvu grandov, škofov in velikega inkvizitorja. Dvorne dame, ki so spremljale prince, so bile v krasnih, dasi temnih svečanih nošah.

Čim so zasedli visoki povabljeni prostori, so pripeljali obsojenca. Škof Melchior Cano je prišel pridiga, a je bila neslišna, ker so se vsi na glas pogovarjali in celo kričali. Nato je vstal domači škof iz Valencije. Tedaj je vse utihnilo. Škof je dvignil zlato razpelo in glasno zahteval prisego od prince in princeze, da bosta vedno branila inkvizicijo pred njejimi nasprotniki. Prince in princesa sta odgovorili "amen" in dodala, da bosta vedno storila svojo dolžnost.

Sodnik Vergara je nato prečital obsojenecem obsodbo, rablji pa so jih zgrabili in privezali k drogom. Najvišji drog je bil namenjen dr. Avgustinu de Casalli, predstojniku katoliške duhovnosti, ki je bil nadarjen govornik. Cesar Karel V. ga je vzljubil, imenoval za dvornega spovednika in pridigarja ter ga večkrat s seboj vzel na Nemiško. Tam se je navzel Casalla Luthrovičnikov. Sodnik je prečital: "Naj bo sežigan, da se bo skesal svojih grehov in se povrnil v naročje sv. katoliške Cerkve."

Casalla je do zadnjega upal, da bo pomiloščen, ker se je zanašal na cesarja. A rabelj mu je zadržal zanko okoli vratu in jo natezal okoli droga dokler ni krivoverec izdihnil. Tako je naredil s 13 obsojenici in prižgal grmado šele potem, ko so bili mrtvi. Med njimi je bila tudi Casallova sestra, donna Beatrice. Tudi njegov brat Franc

ŽENSKI VAMPIR

Pariški listi poročajo o redkem kriminalnem primeru. 23-letna Marta Chesneau je dobila v začetku februarja službo pri gosposdarju Malabryu v kraju Billonciere na Quélaines, ki jo je vzel za gospodnjo. Mož ima pet otrok in prepustil jih je njenemu nadzorstvu. Toda že prve dni, ko je bila Marta v službi, je začela gosposdarjeve otroke nečloveško mučiti. Drugi dan je hotela vreči ogenj gosposdarjevo hišnico, kar so ji ji sredi preprečili.

Čez nekaj dni je vrgla drugo gosposdarjevo hišnico v jezero. Hlinč blaznost je pa poklicel gosposdarja in tako je bil otrok rešen. Čez nekaj dni je skušala umoriti tretjega gosposdarjevega otroka, pa je bil zločin v zadnjem hipu preprečen. In malo je tudi manjkalo, da ni vrgla petega gosposdarjevega otroka v vodnjak. Končno so jo oblasti aretirale in na policiji je sama priznala, da je imela namen gosposdarjeve otroke pomoriti.

Kakšnega mnenja ste Vi?

VSEBINA KOLEDARJA ZA 1933.

PESEM. — KOLEDARSKI DEL. — 350 LET GREGORIJANSKEGA KOLEDARJA. (Nastanek in razvoj Koledarja). — "BEAUTIFUL OHIO". (V kakšni luči vidi FRANK TROHA državo, v kateri prebiva). — PRVI, KI JE SKOČIL S PADALOM. (Nekaka padala so poznali že v 17. stoletju). — ARISTIDE BRIAND. (Pogreb slavnega francoskega državnika). — STRUPI V GOSPODINSTVU. (Par navodil gospodinjic). — SPOMINI NA VERMONT. (M. RUPNIK opisuje svoje doživljanje na "Zeleni gori"). — USODA BIVŠIH. (Usoda carskega častnika pod boljševiki). — DOGODBA V ŽIBERŠAH. (Kako se je "zamaknila" Korenova Rezika). — ZAGONETNA INDIJA. (Dežela, katere zapadni svet ne more pojmiti). — SRAMEŽLJIV SNUBEC. (Ljubka povet o snubeu, ki je dosegel svoj ideal). — DOGODBINE SLOVENCA MED INDIJANCI IN ESKIMI. (Planinšek je izmed vseh Slovencev prodrl najdalje na Sever). — ČUDNE NESREČE. (Zanimivo poročilo zavarovalniške družbe). — Spomini geodiarjeve žene. (Pretrseljiva zgodba matere, ki jo je napisal F. TROHA). — ZGODBA PEČLARJA. — (M. RUPNIK je izborni orisal pečlarja Muharja). — PISKAČ. (Povest iz sodobne Rusije). — KAJ PRIČAJO ZVEZDE O ŽENSKAH. (Vsaka ženska lahko izve kaj zanimivega o sebi). — PRIZORI IZ BODOČE VOJNE. (Kdor prečita ta opis, dobi vpogled v strahote bodoče vojne). — VOHUNSTVO MED VOJNO. (Kakšnih sredstev se poslužujejo vojuni). — TREPANG. (Življenje na dnu morja). — FRANKLIN D. ROOSEVELT. (Življenjepis bodočega predsednika Združenih držav). — IN ŠE CELA VRSTA ČLANKOV, PĚSMI IN SLIK.

Ali ni to čtivo vredno 50c za Vas?

TA KNJIGA JE ZA AMER. SLOVENCE NAJVEČJE VREDNOSTI

Naročite Slovenic Publishing Co. še danes 216 West 18th Street New York City

KJE SE NARAJA John Knafl, doma iz vasi Grabovo pri Cerknici? — Prosim cenjene rojake v Združenih državah, če je kateremu znan njegov naslov, da mi ga sporoči, za kar mu bom hvaležen. Če pa sam čita ta oglas, naj se javi bratom Antonu in Joe na naslov: Anton Knafl, Box 1494, Timmins, Ont., Canada. (Box 1494)

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE, ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

13

(Nadaljevanje.)

Judito in Felice so vsi gledali z velikim zanimanjem. Domačini so sicer poznali komteso Erlau, toda Judita je bila še nepoznana prikazen. Seveda je zbudila veliko zanimanje, kajti bila je zelo do- stojanstena in elegantna in poleg tega je bila še zelo lepa in ljub- ka. Vsi so jo smatrali za gosta pri grofovski družini.

Judita in Felice sta bila mladi in polne življenja in mlado po- mladansko zelenje in evetje je pronicalo v njuno mlado kri. Bile sta zelo veseli in marsikatera opazka je padla iz njunih ust na ra- čun kakšnega posebnega v promeni.

Nenkrat pa zažari Felicin obraz, kajti nasproti jima pride vi- sok, mlad gospod v elegantni poletni obleki. Kljub držbi v roki in mahaje z rokami gre počasi po promenadi. Ko pa zagleda očarlji- vo Felicino postavo, se zgane. In to opazi Felice, vsled česar ji še bolj zažari obraz. Njegove žive oči se razširijo in izdajo njegovo presenečenje, tako da tudi Judita opazi. Nato pa uljudno stopi vstran, se globoko prikloni in gre dalje. Felice za trenutek obstane, nato pa prijazno prikloni glavo ter gre z Judito dalje. Ko je bil še nekoliko oddaljen, pravi Felice v težki sapi:

— Ko bi le vedela, kdo je ta mladi gospod. Pomislite, gospica Falk, že danes jutraj sem ga v gozdu srečala na konju, ko sem šla z Miss Mildred po šmarnice.

— Ali ga ne poznate? — vpraša Judita smeje.

— Prav nič ne vem, kdo bi bil.

— Mogoče je kak posestnik tukaj v bližini Schwarzenberga. Slišala sem, da je v tujakšnji okolici cela vrsta velikih posestev.

— To je mogoče, toda v splošnem jih poznam. Baron Borau je že star in v Hertau imajo samo dve hčeri. Po drugih bližnjih po- sestvih oskrbujejo posestva tudi večinoma stari ljudje.

Judita postane pozorna, ko ji Felice omeni ime barona Boraua. Vedela je, da je bila njena pokojna mati rojena baronica Borau. Toda ni vedela, da je ta baron Borau brat njene matere in da je sa- ma edina njegova še živeča sorodnica. Nad vse radovedna jo vpraša:

— Imenovali ste barona Borau; ali tudi živi v bližini?

— Seveda; to je naš najbližji sosed. Poprej je Borauovo pose- sevo mejilo na naše, zdaj pa stanuje med nami in njim nekdanji to- tarnar v majhni vili. Od našega očeta je kupil nekaj akrov zem- lje ter si postavil hišo, v kateri prebiva čez poletje. Zakaj se tako zanimate za barona Boraua, ki je tu okoli poznan kot čudak in sa- motarec?

— Mene zanima samo njegovo ime, kajti moja mati je bila ro- jena baronica Borau.

Felice pa le napol sliki Judito, kajti ravno v tem trenutku gre mimo njih Lutz Werner in pogleda Felice naravnost v oči in sicer s takim občutkom, da postane vsa rdeča.

Felice to dobro občuti in se jezi samo na sebe, ker ni mogla dru- gače ter naglo reče Juditi:

— Zdaj pa moram držati obljubo in iti proti zdravilišču. Moj brat me je še enkrat spomnil, da ne smemo pozabiti.

Zdaj pa je bila Judita na vrsti, da je zardela. Toda drage vo- lje gre dalje s Felice in čez nekaj minut vidita pred seboj zdravili- šče. Ni jima bilo treba čakati, kajti grof Erlau je že precej časa stal na straži. Naglo jima pride nasproti in ju pozdravi z žarečimi očmi.

Sedaj gredo vsi trije dalje in ko jim Lutz Werner zopet pride nasproti, ga Hans pozdravi, ker se je pred kratkim z njim spoznal. Ker je vedel, da je bil Lutz sin enega izmed grofovih upnikov, ni proti mlademu gospodu hotel biti neuljuden, zlasti še, ker mu je zelo ugajal. Grof Hans je še celo do komercialnega svetnika go- jil neko posebno hvaležnost, ker je skrbel za to, da njegova mati in sestra še nista bili pregnani iz Erlaua. In ker Lutz kratkoma- lo obstane, ga Hans ogovori in ga predstavi Juditi in svoji sestri.

Lutz ni bil v zadregi in je hvalil srečno naključje, da se je ta- ko naglo spoznal s svojo gozdno kraljico. Prosi jih za dovoljenje, ako se jim sme pridružiti. Po vprašanju pogleda na obe dami ga Hans povabi v družbo. Obe sta mu priklimali. In ko gredo nekaj časa v medsebojnem pogovoru, pravi grof Erlau:

— Zdi se mi, da ne bi bilo napačno, ako bi tam-le v konditoriji vzeli kakšno okrepčilo, kajti priznati vam moram, da sem pri svojem delu na solnem postal žejen.

Vsi so bili zadovoljni in gredo proti konditoriji, pred katero so pod drevesi stale mize, ki so imele prostora za štiri osebe.

Zdaj je Felice vedela, kdo je bil oni mladenič in se ji takoj pridruži ter ji pripoveduje, da se pri baronu Borau temeljito učijo poljedelstva.

In ko gre pozneje sam z njo čez cesto, ji pravi tiho:

— Danes popoldne sem takoj povedal baronu Borau in očetu, da sem srečal gozdno kraljico.

V čarobni zmedenosti ga pogleda, toda junnaško pravi:

— Tedaj pa ste se gotovo zmotili.

— Ne, ne; imela je svetle plave lase, čudovito lepe rjave oči in je držala v rokah velik šopek šmarnice.

Felice postane proti svoji volji zelo rdeča, toda poredno vpraša:

— Ako s tem mislite mene, ste vendar-le v zmoti. Prav gotovo nisem gozdna kraljica, četudi sva se srečala v Erlauovem gozdu. Po svojem očetu boste pač vedeli, da nobeno drevo v tem gozdu ni več naša last. Mlada dama, katero pomotoma imenujete gozdno kraljico, je revna komtesa brez zemlje. Niti ena travica na Erlau ni več njena in vse kaj drugače je kot pa gozdna kraljica.

— Meni pa se zdi gozdna kraljica in od tega prepričanja me ne bo nihče pripravil.

Felice se skuša norčevati.

— Potem pa morate biti zelo domisljiv.

— Zakaj pa ne? Ako sem sam srečen, ako visim na svojih do- misljajah, sem tedaj domisljiv, četudi sem drugače zelo razumen človek.

Tedaj pa pridejo do cilja in sedeta poleg Hansa in Judite. Na- ročne razne okrepčila in veselo govorje dalje. Lutz Werner je v svoji živahnosti skrbel za vesel razgovor in tako sta obe dami ime- li eno uro lepe zabave.

Hans Erlau je moral še enkrat iz zgradbi in je bil hvaležen Lutzu Wernerju, da je spremljal obe dami k gospej Heinovi. Tam je imela Felice počakati na svojega brata, ker je tam stal avtomobil, s katerim sta se imela peljati nazaj na Erlau.

Judita in Hans se tedaj še ne poslovita, kajti videla se bosta še enkrat. Lutz Werner vpraša na potu obe dami, kdaj zopet prideta na promenado. Judita je dobro opazila, da se med obema spletajo nežne nitke ter zato naglo odgovori mesto Felice:

— Pred soboto ne, toda v soboto popoldne se zopet lahko sni- dem, kaj ne, grofica Felice?

Felice malo pomisli.

(Dalje prihodnjič.)

... SKUPNA ...
POTOVANJA

pod osebnim vodstvom

V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS

s sledečimi parniki:

AQUITANIA preko Cherbourga
6. APRILA — VELIKONOČNI IZLET
POTEM ŠE DVA IZLETA — 10. MAJA IN
5. JULIJA

CHAMPLAIN preko Havre
1. APRILA — VELIKONOČNI IZLET
POTEM PA DVA IZLETA s parnikom **ILE DE FRANCE** — 18. APRILA in 27. MAJA

SATURNIA preko Trsta
1. APRILA

BREMEN preko Cherbourga
31. MARCA
S parnikom **COLUMBUS** pa 22. APRILA

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj ta- koj piše za potasnica in preskrbi se s potrebnimi, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE SE DANES NA:

Metropolitan Travel Bureau
(Frank Sakser)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PESEM PUŠČAVSKEGA
PESKA

Posebne vrste pojav v naravi je vsekakor pesem puščave, kjer se bilijoni in bilijoni pesčenih zrnic drgnejo med seboj. Seveda se to zgodi le tedaj (namreč da se pu- ščava z mogočnimi glasovi dvigne), če so posredna tla iz čiste, glad- kega in okroglega kremenjakovega zrnja. Kakor hitro zaveje veter in se začne ta zrna med seboj gnati, nastane sprva šum. Če se ta pa- ščena zrna trajno in enakomerno med seboj terejo, se prevrže ta šum v sladek ton, radi česar se po- pravci imenuje tak pesek "pojoči pe- sek".

Na kakšen način poje, zavisi zmo- rom od števila tresljajev. V južno- arabski puščavi, v kateri je Ber- tram Thomas, ki se je tam pred ne- davno mudil, opazoval prav na pe- seben način zveneti pesek: pesek je namreč pel v vseh tonih. Od naj- višjega tona picolo-flavte s 4608 tresljaji na sekundo in s toni so- prana s 240 do 1152 tresljaji (ti- zvine v samotni puščavi izredno skrivnostno) — pa do najnižjega tona, ki je podoben človeškemu je- čanju, živalskemu renčanju, v višji stopnji pa struženju insektov. Prav- zaprav se čujejo ob taki priliki v puščavi vsi glasovi; večkrat so to- ni tako silni, da zvone glasneje ka- kor da tulijo levi in bobneča loka- motiva.

V bližini Copiango v severni Čili se dviga gora, katero imenujejo do- mačini "Kričac", to pa zato, ker kriči (kakor se ljudstvo izraža) od jeze, kadarkoli kdo tjaanjo stopi. V tem slučaju ne pride do glasov ra- di vetra, narveč radi neposredne- ga dotika. Slehernik, ki stopa na to goro, posebno, ako je močnej- še podkovan, vzbudi v gori posebne tone, kar imenuje ljudstvo — kri- čanje.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Slovene name

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

NOČE BITI DEKLE

V Panamatti v Avstraliji živi dekle, ki se že celih 20 let izdaja za fanta in opravlja več moških poklicev. In nihče ni vedel, da je postavljeni, marljivi Bill Smith v resnici ženska. Šele te dni je pri- šel na to zdravnik, ki ga je bilo poklicalo sodišče, kajti Bill je to- žil svojega predzadnjega deloda- jalec, ker ga je odpustil iz službe, češ, da se mu zdi, da je ženska. Bill Smith noče povedati, kako mu je kot dekletu ime in kako se piše.

Originalno dekle je pobegnilo pred 12 leti z doma zaradi večnih prepri- z očetom. Takoj se je za- čelo izdajati za fanta, najprej je paslo črede, potem je pa služilo na neki farmi. Kot lovec si je za- služil dozdnevni fant lepe denarje in si kupil nekaj zemlje v Queens- landu. Dve leti se je boril z nepre- magljivimi težavami obdelovanja zapuščene zemlje, končno je pa začel rediti dirkalne konje. Kma- lu je bil v sedlu kakor doma in mnogih konjskih dirkah se je od- likoval. Ko so prišli za jahače sla- bi časi, je postal Bill šofer tovor- nega avtomobila. Gospodar pa ni bil z njim zadovoljen in mu je od- povedal službo, ker se mu je zde- lo, da je šofer ženskega spola. Bill se pa ni dal ugnati, tožil je gospodarja, češ, da je fant. Sodni zdravnik je pa kaj lahko ugotov- vil, da je Bill 20 let varal ljudi s svojim spolom. Bill pa tudi zdaj noče biti dekle, dobil je službo vratarja in zopet kot moški.

Najbrž v tem dekletu tudi v resnici ni moglo ženske natu- re, sicer bi se ne otepal tako krče- vito svojega spola.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

BANDITOVA LJUBICA V
SAMOSTANU

Iz Londona poročajo, da se je Edith Halford Nelsonova, bivša ljubica znanega korziškega bandi- ta Spade, ki je brez sledu izginil, mnenkrat odrekla pustolovskemu življenju in se zatekla v samostan Sv. Vincenca v Florenco. Ko so pred meseci francoski orožniki z voja- štvom organizirali zasledovanje ne- varnega tolovaja in njegovih paj- dašev, je poslala Nelsonova Spadi pismo, polno občudovanja njegove- ga junaštva in plemenitosti. Pisa- la mu je, da vidi v njem mučeni- ka, ki ga po krivem preganjajo. Spada ji je odgovoril s pravo tra- dicionalno vpludnostjo korziških banditov in povabil je Nelsonovo na obed v banditsko taborišče.

Nelsonova je ostala kar med ban- diti in se je šele čez več mesecev vr- nila med počitne ljudi. Ko so pa orožniki z vojaštvom navalili na bandita je bil Spada njet, toda po- srečilo se mu je pobegniti. Fran- coške oblasti so potem aretirale Nelsonovo, ker je bila osumljena, da skriva bandita. Zdaj je Nels- onova našla mir v samostanu, kjer je pa priznala, da še vedno misli na bandita in da se boji za nje- govo usodo. Bo torej vzorna redovni- ca.

WAGNER IN ŠTEVILKA 13

Ves kulturni svet se spominja te dni slavnega skladatelja Richarda Wagnerja. 13. februarja je minilo namreč 50 let, odkar je izdihnil Wagner v tili palači Vendramin- Callegri na beneškem Canal Gran- de svojo veliko dušo. Teh 50 let, ki so minila od Wagnerjeve smrti, bi se moralo prav za prav računati kot vojna leta dvojno. Dokaz nje- gove veličine je, da so Wagnerje- va dela še ohranila v sebi svojo živ- ljenjsko moč in privlačnost. Wag- ner spada nedvomno k največjim kulturnim pojavom preteklega sto- letja. Zanimivo je, da je igralo v Wagnerjevem življenju veliko vlo- go naključje. Vsak človek ima v svojem življenju srečen ali pa vsaj pomemben dan, naj bo že datina ali pa določeni dan v tednu. Naj dela, kar hoče, najvažnejši dogodki njegovega življenja padejo vedno na dotični dan.

V Wagnerjevem življenju je i- grala zelo veliko vlogo trinajstica. Wagner se je tega dobro zavedal in je smatral trinajstitev v nasprotju s pretežno večino drugih ljudi za srečno številko. Vloga trinajstice v Wagnerjevem življenju je bila že opetovano predmet pozornosti i- skladateljevih življenjepiscev in podatki, vsebujoči usodno trinajsti- co, so še vedno predmet živahnega zanimanja mnogih raziskovalcev, ki proučujejo s pravo nemško dosled- nostjo in temeljitostjo življenje znamenitega skladatelja.

Wagner je bil rojen leta 1813, umrl je pa 13. februarja 1883. Da- tum smrti vsebuje trinajstico dva- krat. Ime Richard Wagner šteje 13 črk, seveda štejemo na nemški način eh za dve črki. Vseh Wagner- jevih opernih del je 13. V zgodovini poedinih Wagnerjevih del i- gra trinajstica tako pogosto po- memben vlogo, da bi zašli predaleč, če bi hoteli vse te primere samo naštet. Svoje prvo pomembno o- pero "Rienzi" je dovršil leta 1840 — šestete številke letnice dajo 13. Opera "Tannhauser" je začel kom- ponirati 13. julija 1843. Tu se tri- najstica zopet pojavlja dvakrat. Dovoršil je opero 13. aprila 1845, a usodni pariški škandal pri fran- coski premijeri je bil tudi 13. marca 1861. Prva kolektivna upri- zoritev opere "Der Ring der Nie- belungen" in prve slavnostne igre v Bayreuthu so se pričele 13. av- gustu 1876. Svojo trinajsto opero "Parsifal" je Wagner dovršil 13. januarja 1882. Točno čez 13 mese- cev je izdihnil svojo dušo.

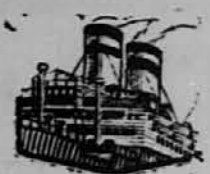
Od leta 1849 je prebil skoraj točno 13 let v tujini, predno se je smel po amnestiji vrniti v Nemčijo. S svojo ženo, Listzovo hčerko Cosimo, prejšnjo Buelowo ženo, je živel v zakonski zvezi 13 let. Cosi- ma je bila rojena 1. 1837 in tudi v tej letnici vidimo trinajstico. — Njun sin Siegfried je bil star ob očetovi smrti 13 let, umrl je pa 4. avgusta 1930, nekaj mesecev po smrti svoje matere, ki je umrla 1. aprila 1930.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE- ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO- TOVANJE

SHIPPING
NEWS

8. marca:	Leviathan v Cherbourg Hamburg v Hamburg
9. marca:	Dresden v Bremen
10. marca:	Olympic v Cherbourg
11. marca:	Champlain v Havre Rex v Genoa
14. marca:	Bremen v Bremen
15. marca:	Deutschland v Hamburg
17. marca:	Aquitania v Cherbourg
18. marca:	Lafayette v Havre Conte di Savoia v Genoa
22. marca:	Europa v Bremen Manhattan v Havre New York v Hamburg
24. marca:	Paris v Havre Majestic v Cherbourg
25. marca:	Augustus v Genoa
29. marca:	Albert Ballin v Hamburg
30. marca:	Bremen v Bremen
31. marca:	Olympic v Cherbourg
1. aprila:	Rex v Genoa Champlain v Havre Volendam v Boulogne
5. aprila:	Aquitania v Cherbourg Hamburg v Hamburg
7. aprila:	Europa v Bremen
8. aprila:	Conte di Savoia v Genoa
12. aprila:	Deutschland v Hamburg

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

21. MARCA

18. Aprila — 19. Maja

CHAMPLAIN

11. Marca — 1. Aprila

LAFAYETTE

18. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za poštene in potne liste vpra- šajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

Naročite se na "Glas Naroda" —

največji slovenski dnevnik v Zari-

skih državah

V JUGOSLAVIJO
Prijetno je potovati na Hamburg - American Line
parnikih v kateremkoli času, kajti opremljeni so z
STABILIZATORJI
(Anti-Roll Tanks)
ki zmanjšajo guganje parnika na minimum.
Redna tedenska odplutja iz New Yorka v Hamburg
s hitrimi železniškimi zvezami do Jugoavije.
OD NEW YORKA DO LJUBLJANE IN NAZAJ
TRETJI RAZRED **\$171.50**
Za podrobnosti vprašajte kateregakoli
lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE
39 BROADWAY NEW YORK, N. Y.

Vsakouvrstne
KNJIGE
POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO
se dobi pri
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street New York, N. Y.
POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN